

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

3. Dies Octob. Hæc est in omnibus sola perfectio, suæ imperfectionis
cognitio. S. Hieron. epist. ad Theodoret.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

Octob.

Tessera.

782

nihil inusitatius, quàm bene velle. Recurrat Voluntas humana ad Divinam, ut fontes ad flumina, & hæc ad maria, & erit Divina. Enimverò, nihil hoc carmine veriùs:

Undique per montes currunt ad flumina fontes.

3. DIES OCTOB.

Hæc est in omnibus sola perfectio, suæ imperfectio-
nis cognitio. *S. Hieron. epist. ad Theodoret.*

Cognitio sui.

Nullus tam est catus, sit licet Cato, in quo non plus requiratur, quàm reperiatur Prudentiæ; Nemo est tam

sapiens, quin plura nesciat, quàm sciat: ut bene Sidonius: (a) *Nullus scit, mihi crede, quanta nesciat.* Nullus tam solers, quin in pluribus hallucinetur, quàm rectè operetur. Denique nullus adeò est perfectus, quin plusei Virtutis desit, quàm adsit. Illud nimis quàm certum: hic inter mortales, ex mortalibus, cum mortalibus, nihil est perfectum. (b) *Nulli fuere tales, in quibus nihil ipsa desideraret Integritas,* inquit Anobi?: (c) *Omnis enim perfectus, perfectione est indigus:* ut scitè Fulgentius. Magna tamen est Perfectio, suæ imperfectio-
nis cognitio. Suffragatur mihi D. Leo. (d) *Perfectorum iustitia est, ut nunquam presumant se esse perfectos.* Hæc tuæ imperfectio-
nis cognitio, elatos depiimit, inflatos extenuat, cõtumaces Deo submittit. Quàm multæ nobis per eam naturæ necessitates aperiuntur? quàm multa nobis pericula patefiunt? quàm frequentes mundi technæ, & dæmonis strophæ deteguntur? Hæc ante oculos posita, non sinunt nos nobis

(a) *Carm. 9.* (b) *L. 1.* (c) *Ad Monin. l. 1.* (d) *Ser*
2. *Quadr.*

nobis imponere. Quis enim sit tam amens, qui propriis miseriis efferatur animo? Quis tam excoqui eisdem ante oculos subjectis, non elatione omnem abjiciat, non pro securitate metum, pro voluptate dolorem, pro hilaritate mœrorem suscipiat?

II. Hoc porro interest inter hanc scientiam, & alias, quibus imbumur, quod si unam ex cæteris scientiis perceperis, non continuo alteram pernoctaris, nisi perdiscas: qui Mathematicam tenet, non statim Philosophiam assequitur: vel si gnarus sit Philosophiæ, non idcirco est Juris Civilis peritus, nisi ad illud percipiendum incumbat. Verum, qui in hac scientia elaboraverit, nullo ferè alio labore, nulla operâ adhibitâ, in alterâ etiam præstantissimâ, ac salutis nostræ necessariâ, doctus existet: nimirum in Dei immortalis notitia. Quis enim Deum tam nobis aperit, atque adeò penè ante oculos statuit, quam miteriarum nostrarum aspectus? ad quas si convertas, confestim in Deum te abripi sentias. Quid ni igitur tibi dixerò, quod olim Philemon? Homo cum istud hoc fac, ut intelligas, & semper eris homo. Ufus est hac sui cognitione, pro medicamento arrogantiæ Philippus Macedo, qui cum ad Charonæam Athenienses vicisset, animum elatum ratione compefecit, & ne quid deinceps per fastum faceret, hoc instituit, ut quotidie manè excitaretur è somno his verbis: *Surge Rex, & hominem te esse cogita.* Hanc scientiam aliis omnibus, non tantum præit, sed præcellit.

III. Quid mihi conferet omnium linguarum peregrinarum notitia, si linguam ego meam à carpenda aliorum vitâ non refreno? Quid plurimos libros

Octob.

Tessera.

785

libros evolvere, si nihil aliud inde discam, quam alios dolis meis involvere? Quid stellarum vires, & elementorum motus scire me juvat: si à vitiis animum non removeam? Oro te, quid nautæ prodest, attem navigandi scire, & tempestate mergi? Quid artis bellicæ peritum juvat, de bello multa jactare, & prælii committendi rudem esse? nunquam is donabitur rudi. Quid viæ ducem, aliis viarum compendia demonstrare, si à via ipsemet aberret? Sine sui cognitione, omnes qui naturæ dotibus excellunt, dicere licet eos gladium tenere, quo se lædant, ac cadant, ignem humeris gerere quo conflagent: restim collo, qua strangulentur: pugiones in pectore, quibus transfodiantur: spinas in pedibus, quibus configantur; saxa, ad quæ pedibus impactis cespitent, & cespitando cadant, & cadendo jaceant, & jacendo pereant. Denique sine illa cognitione, omnia quæ accepimus ad usum vitæ, convertimus ad usum culpæ. Prodidit se Philosophum Dæmonax, dum interrogatus quandoenam cœpisset philosophari, respondit, dum cognoscere meipsum incepti. Ita nunc didicisti primum sapere, quando incepisti, teipsum noscere, Bias, ut homines ad sui cognitionem duceret, jubebat ut in speculo unusquisque suas actiones contempleretur, ut honestas magis ornaret, turpes verò emendaret. Non tibi exhibebo quibus te inspicias specula, sed quibus te admoneas, & velut è specula tibi ipsi manè dum evigilas, excites, dicendo, Nosce te ipsum. Hac doctrina destitutus, sis vita, & moribus dissolutus. Imò vis unum interrogem, & respondeam, quod erit Veritatis quasi axioma?

Hac sine doctrina, quid vita est? fœda latrina.

Pars III.

D d d

4. DIES